

Neděle 23.10.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás i vy se milujte navzájem. Podle toho poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (Ježíš v Janově evangeliu 13,34.35)

„Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ (Ježíš v Janově evangeliu 21,15-19)

Jako rodiče to dobře známe. Jakmile máme doma 2 a více dětí, je docela normální, že je občas musíme „rovnat“ a „napomínat“, aby se měly rády. Běžné praktické rady a pokyny se dají jednoduše kontrolovat. Když má dítě uklidit nebo vynést odpadky, buď to udělalo nebo to neudělalo. Je to vidět a poznat. Ovšem když dáme dětem za úkol, aby se měly rády, tak to je trochu složitější. Jednak se láska nedá jednoduše přikazovat a jednak se láska nedá úplně kontrolovat. Přesto k lásce děti vedeme a vychováváme. Tou nejlepší pomocí je pro ně to, že jim lásku nejdříve dáváme najevo. – Náš Bůh a Pán nás všechny dobře zná a ví, jak takové vedení a napomínání k lásce potřebujeme i my dospělí. Proto nás bere do své školy a v té dílně církevního společenství obměkčuje naše srdce, mění naše postoje a učí nás přijímat a milovat druhé bez ohledu na to, jestli oni milují nebo nemilují nás.

1. Nové přikázání lásky

Ježíšovi učedníci jsou naposledy před velikonoční večeří spolu se svým Mistrem. Před jídlem jim Ježíš umývá nohy. Syřané, Izraelci a Egypťané měli ve zvyku si před vstupem do domu umývat nohy od prachu. Jakmile v Orientě vstoupil do stanu host, byla mu nabídnuta možnost umytí nohou. Většinou si umýval nohy každý sám. V zámožnějších rodinách tuto službu vykonával otrok. Když chtěl hostitel prokázat svým hostům zvláštní oddanost a úctu, umýval nohy hostům přímo on. Tehdy před jídlem umyl nohy učedníkům Pán Ježíš. Nikdo jiný se k tomu neměl a tak se ujal této podřadné služby sám Pán. Všechny je tím velice překvapil a určitě také zahanbil! To byla zkušenost, kterou si měli pamatovat. Byl to příklad, který měli mít učedníci před očima. *(V podmínkách naší kultury by to odpovídalo asi tomu, kdyby ředitel firmy svým hostům, které si pozval na oslavu životního jubilea, umyl auta!)*

Nějakou chvíli po tomto silném zážitku slyší učedníci od svého Pána slova o „novém přikázání“. O lásce k Bohu a lásce k bližnímu věděli Židé z vyučování Staré smlouvy (Lv 19,18). Ovšem teď se to stalo součástí Ježíšova učení a závazkem pro Jeho učedníky. Nové na tom přikázání bylo to, že se učedníci mohli a měli dívat na Ježíše. *„Jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem“*. Zkušenost s Ježíšovou láskou je tou hlavní silou a motivací, která pomáhá učedníkům milovat druhé. – Většinou to víme, že pro zdravý psychický vývoj každého člověka je velmi důležité, aby v prvním období svého života přijímal od matky a otce co nejvíce projevů pozornosti, lásky, něžnosti. Tím se buduje a posiluje sebevědomí dítěte a tím se dítě učí projevovat lásku samo. Bez vlastní zkušenosti lásky člověk neumí později opravdu milovat. Je to velmi smutné, ale v našem světě spousta dětí trpí nedostatkem lásky, vyrůstá v ovzduší citového chladu a nezřídka se stává, že dítě za svůj mladý život nepozná, co je pohlazení, úsměv nebo slovo povzbuzení☺!!! S takovými zkušenostmi nikdo později sám milovat nedokáže a milovat se nenaučí! – Ježíšovo přikázání lásky je v něčem jiné. Pán Ježíš neřádá od učedníků nemožné, On od nás neřádá, abychom milovali z vlastních sil. On nám nejdříve dává poznat svou lásku, uzdravuje naše srdce a pak vede k tomu, abychom milovali z té zkušenosti a síly Boží lásky. Kdo sám poznal Boží lásku, může tuto lásku předávat dál.

2. Jak miloval Ježíš své učedníky?

Pro Ježíšovy učedníky bylo nesmírně důležité, že viděli, jak taková láska vypadá v praxi. Když se podíváme, jak miloval Ježíš své učedníky a v čem se Jeho láska k nim projevovala, můžeme si od toho odvodit, kde má být vidět láska mezi křesťany.

a) Ten největší projev Ježíšovy lásky k učedníkům to je Jeho *smrt na kříži*. Ježíš obětoval za každého z nás svůj život. vzdal se sám sebe, aby získal nový život pro nás. My za druhé umírat nemusíme, ale pokud druhé milujeme a chceme jim projevovat lásku, vždycky to něco stojí. Stojí to čas, síly a nezdědka také peníze. To jsou hodnoty, které si šetříme většinou pro sebe. Když začínáme uvažovat jako Pán Ježíš, nejednou prožíváme, že nás Pán vede a povzbuzuje k oběti. Křesťanský život to je život oběti. Dnešnímu světu je to naprosto cizí, lidé si dnes chtějí života užívat a užívat pro sebe, nechtějí se o něj s nikým dělit. Nenechme se tím zviklat a odradit a napodobujme v tom Pána Ježíše. V tom se projevuje vítězství Boží lásky v našem životě, když máme odvahu jít proti proudu a žít jako Ježíš.

b) Ježíšova láska se projevila/uje v *odpuštění*. Boží syn odpustil svým vrahům, odpustil svým učedníkům, kteří ho opustili nebo Petrovi, který Ho zapřel. Opravdové odpuštění je velmi důležité také pro mezilidské vztahy a pomáhá posilovat důvěru a začínat ve vztazích nově. Okřídlená formulka „*já ti odpustím, ale zapomenout nedokážu*“ dobře demonstrovuje, jak velkou překážkou v odpuštění je naše pýcha. – Už jsem byl víckrát svědkem nebo zprostředkovatelem usmíření mezi křesťany, kteří se na sebe naštváli, kvůli něčemu urazili, zatvrdili ve svých postojích a nechtěli s tím nic dělat. Je to radost, když se ve jménu Kristově napravují vztahy. Je daleko lepší odpouštět hned a dřív než se věci zakonzervují a zatuhnou. V každém odpuštění, které se děje pod vlivem Boží milosti, je kousek nebe.

c) Ještě jednu věc si připomeňme: Ježíšova láska se projevuje v tom, že *sdílí s učedníky svůj život*. Je 3 roky s nimi, dává jim nahlédnout do svého srdce a svého života. Bere je s sebou na Horu proměnění, mohou Ho slyšet, když se modlí, být u toho, když Mu hrozí smrtelné nebezpečí... To je také určitý projev lásky, když druhým povíme něco o svých radostech i o tom, co se nám nepovedlo. Jsme v tom většinou hodně opatrní, protože se bojíme zklamání, nepochopení nebo odmítnutí. Ale když s tím začneme sami, většinou druzí odpoví stejnou otevřeností a důvěrou. Je to svědectví o vítězství Boží lásky v našem srdci, když se necháme pohnout k větší důvěře a otevřenosti vůči ostatním.

3. Boží láska mezi křesťany

Společenství věřících je takovou Boží školou a dílnou. Pán Ježíš umíral na kříži proto, abychom mohli začínat a žít nový život. Jeho záměrem je, aby Kristova církev byla takovým domem, „*kde bydlí láska*“. O takové ovzduší lásky je třeba se starat a vztahy mezi sebou obnovovat. Z dob prvotní církve víme o tom, že křesťané se opravdu měli rádi a žili lásku prakticky: dělili se o věci, pomáhali si. Ze stejné doby se dochovala svědectví o tom, že někde se to dařilo lépe, jinde méně. - V Kristově církvi můžeme být u toho, když Bůh jedná a dělá divy v životě věřících. Kde se necháme přemoci Boží láskou, tam se v našich vztazích objeví ochota k odpuštění, více pochopení a obětavosti. Láska dělá divy také mezi křesťany a takový nový život z Boha a z Ducha svatého může zastavit a oslovit nejednoho hledajícího člověka. Podle kvality našich vztahů a ovzduší v církvi mohou lidé poznávat, že jsme se setkali s Ježíšem a že se náš život změnil. Život v lásce je oslavou Boží lásky. A o to jde, aby život křesťanů byl Božím světlem ve světě a Bůh byl z toho oslaven.

Bronislav Kaleta